

ainult hea mul müis alla, kui la
oma laulu tagavara muu üles kirjuti-
mise läbi jarelltulevatele põlvkondadele
pärandaks. Pika elust läbi raiue
viimaks nii kaugele, et wanamees
laulema hakkas. Aga see ei ainult
mõnens minust, sest mis laulis
la muu koguni mõne korra aiti ^{ette} ja.
Viimaks jätus la laulemise täiesti
nizma nii et muu la käest enam
midagi wäge muulata ei saanud.
Wanas-Luislepa käisime meel nii
mõnegi wana inimese juures, aga
kõik muu waele ei seal täiesti
asjata. Iga üks wabandus ennast,
et tal kõik meelst täiesti
ära on läinud; noores põlvkond
nad küll nii mõnegi laulu teadnud.
Nad jätakasiwad meile terve rea
keisi laulekuid, kes aga prauks
nii tuma meiega tegiwad.
Lis läksime Tarwatu praosti kotta
Michael Jürmani juurde, kuhu
et tema meile mõne lauleku
jätakast. Praosti kotta wõttis
meid wäge laulesti wätku ja lubas
meile oma kōu ja jūnge abiots
alla, mille eest ma temale siin
kohal oma nidadeikkude kōnu
ütlen. Kūigi pealt käisime tal
Kurasaare wallas ringi, aga saime
ainult ühe laulekuga kokku, see ei
nimelet üks Wanamees nimega Jaan
Killimägi (4 a. 69 a. w. ja kikeri nime).
Meie teadime juba enne, et te kōnn
wõtja mees ei ja wõtsime selle pärast
kōhe, sorakodwaka ja sigaride nides.
Ta oli selle pawest hea mees, et te
kōhe laulema hakkas, ilma et lūga